

«Ο μικρός πρίγκιπας...»

Κεφάλαιο 6

Αχ! Μικρέ μου πρίγκιπα! Αρχίζω να καταλαβαίνω τώρα, σιγά σιγά, τη μελαγχολική ζουούλα σου. Για πολύν καιρό δεν είχες άλλη διασκέδαση από το να χαίρεσαι τα υπέροχα χρώματα που σκόρπιζε ο ήλιος, βασιλεύοντας. Έμαθα τούτη την καινούργια λεπτομέρεια το πρωί της τέταρτης μέρας όταν μου είπες:

- «Πολύ μου αρέσουν τα ηλιοβασιλέματα. Πάμε να δούμε ένα ηλιοβασίλεμα!»
- «Μα πρέπει να περιμένουμε...»
- «Να περιμένουμε τι;»
- «Να περιμένουμε μέχρι να πέσει ο ήλιος».

Στην αρχή φάνηκες να ξαφνιάζεσαι κι ύστερα γέλασες με τον ίδιο σου τον εαυτό. Και μου είπες:

- «Πάντα νομίζω πως είμαι στο σπίτι μου!»

Πραγματικά, όταν είναι μεσημέρι στην Αμερική, όλος ο κόσμος ξέρει πως στη Γαλλία ο ήλιος βασιλεύει. Δεν θα χρειαζόταν παρά να μπορεί κανείς να πάει στη Γαλλία σ' ένα λεπτό, για να χαρεί το ηλιοβασίλεμα. Δυστυχώς όμως, η Γαλλία είναι πάρα πολύ μακριά. Πάνω στο μικρό σου πλανήτη όμως, θα ήταν αρκετό να τραβήξεις την καρέκλα σου μερικά βήματα πιο πέρα. Και τότε θα 'βλεπες το δειλινό κάθε φορά που θα το 'θελες...

- «Μια μέρα είδα τον ήλιο να βασιλεύει σαράντα τρεις φορές!»

Και λίγο μετά, πρόσθεσε:

- «Ξέρεις... όταν είναι κανείς πολύ λυπημένος, του αρέσουν τα ηλιοβασιλέματα...»
- «Τη μέρα που τα είδες σαράντα τρεις φορές ήσουν λοιπόν τόσο πολύ λυπημένος;»

Μα ο μικρός πρίγκιπας δεν απάντησε...

...η συνέχεια την επόμενη Παρασκευή

